

ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΕΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20. — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 30

ΑΓΓΡΑΦΙΑΙ : ἄπαξ ἢ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὄδος Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀένταρι τῆς οἰκίας Φιλῆμορος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος. —

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΑΠΟ 1 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ ΤΟ "ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ,, ΜΕΤΟΝΟΜΑΖΕΤΑΙ ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Ὁ θάνατος τοῦ πολυκλαύστου **Λουκά Χαλκοκονδύλη** ἔφερε καὶ πάλιν ἐν τῷ μέσῳ τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν τὸ ἀπαίσιον χρηματιστήριον ὡς ὑπόδικον ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐνόρκων.

Εὐτυχῶς τὴν φορὰν αὐτὴν, χάριν τοῦ εὐγενοῦς ἡμῶν θύματος, τὸ χρηματιστήριον, — ἑκατόγχειρ αὐτὸς λωποδύτης — θὰ ἀφεθῆ ἑλεύθερον πλύνον τὰς χεῖρας ἀπὸ τοῦ αἵματος, ἵνα ριφθῆ δολιώτερον πρὸς ἄλλα θυλάκια, ἦταν ἀνύποπτα καὶ πρὸς ὑπάρξεις πολλῶ ἀσθενεστέρας τοῦ ἡρωϊκοῦ, τοῦ ὑψηλόφρονος, τοῦ εὐφροεστάτου Χαλκοκονδύλη!

Δι' ἡμᾶς τοὺς γνωρίσαντας καλῶς τὴν δύναμιν τῆς ψυχῆς του ζητοῦσαν νὰ τὸν ἀναρπάσῃ ἀπὸ τοῦ μέσου τῶν θνητῶν, καὶ νὰ τὸν μετὰγάγῃ εἰς κόσμους ἀγνώστους, τοὺς θαυμάσαντας τὸ πνεῦμά του διαχέον ἀπανταχοῦ ἐκλάμψεις καὶ ζωὴν, ὡς νὰ ἐφωτίζετο καὶ ἐζωογονεῖτο ἀπὸ τὸν ἥλιον, τοὺς ζηλεύσαντας τὴν στοργὴν αὐτοῦ πρὸς τὰ τέκνα καὶ τοὺς οἰκείους του, ὡς νὰ ἤντλει τὰ φίλια αἰσθήματά του ἀπὸ οὐρανιας τινοῦς δυνάμεως, δι' ἡμᾶς τοὺς ἐκτιμήσαντας ὡς πολυτίμον συνεργάτην καὶ ἀγαπήσαντας αὐτὸν ὡς πολυτιμώτερον φίλον, ὁ θάνατός του δὲν δύναται νὰ συνδέηται μὲ τὸ χρηματιστήριον, καὶ νομίζομεν ἕβριν πρὸς τὴν μνήμην του τὸν πονηρὸν αὐτὸν συνδουασμῶν.

Πλήρης ζωῆς καὶ φαιδρότητος ὁ Λουκάς ἐπανεληθὼν ἀπὸ τῆς παρὰ τὴν φαληρικὴν ἀκτὴν ἰδιοκτησίας του — τῆς Πικροδάφνης — ἐνθα μετὰ τοῦ ἀχωρίστου ὀκταετοῦς υἱοῦ του ἐκυνήγει, ἐπανεῖδε τὸν οἶκόν του μὲ τὸ γλυκὺ ἐκεῖνο μειδιάμα τὸ ἀποδιῶκον πᾶσαν σκοτεινὴν σκέψιν, τὸ μαρτυροῦν ζωντανὴν τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ πατρὸς ἐπαναβλέποντος τὰ τέκνα του. Ἐκάθησε βραδύτερον εἰς τὴν τράπεζαν, ἐδείπνησεν ἐν μέσῳ γελώτων καὶ ἀστεῖσμων, ἔπαιξε χαρτιά μὲ τὸν γυναικάδελφόν του, γελῶν δὲ πάντοτε καὶ εὐφρολογῶν μετέβη νὰ κατακλιθῆ εἰς τὸν θάλαμόν του, καταλιπὼν τὴν εὐθυμίαν εἰς τὰ λοιπὰ μέλη τῆς οἰκογενείας του.

Ἄφνης μετὰ τινα ὥραν ἀκούεται ἡ φωνὴ τοῦ Λουκά καὶ πάντες τρέχουσιν πρὸς τὸν θάλαμόν του. Ἄλλὰ τὴν φορὰν αὐτὴν τὸν ἐπαναβλέπουσιν ἐξηγριωμένον, ἀλγούντα, περιρροόμενον ὑπὸ ἰδρώτος καὶ ἀνορθουμένας ἔχοντα τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς! Πονῶ τοὺς λέγει, πονῶ, πολὺ, καὶ σπεύσατε νὰ μὲ σώσητε! . . .

Σημειωτέον ὅτι ἔπρεπε νὰ κατατρήχεται ὑπὸ ὀδυνῶν ἀλγυδῶν διὰ νὰ φωνάξῃ εἰς βοήθειαν, τιαύτη ἦτο ἡ δύναμις τῆς ψυχῆς του! Ἡ σύζυγός του ἔσπευσε νὰ τῷ παρασχῆ τὰς πρώτας βοηθείας· συγχρόνως μετεκαλέσατο τὸν ἱατρὸν τῆς οἰκίας, ἐνῶ οἱ πόνοι κατεβασάνιζον τὸν ἀτυχῆ!

Ἐπῆλθε στιγμὴ ἀπελπισίας, στιγμὴ καθ' ἣν αἱ σωματικαὶ πόνοι καθιστῶσι τὴν ζωὴν ἀφόρητον καὶ τοῦ θανάτου ἡ εἰδεχθῆ μορφή περιβάλλεται ἀπατηλὴν τινα αἴγλην! Ἐξῶ τοῦ παραθύρου τοῦ ἀσθενοῦς ἐμυκάτο ὁ βορρᾶς ἀγρίως, καὶ τὰ περὶ τὴν μονόροφον αὐτοῦ οἰκίαν δενδρύλλια ἔτριζον ἀπὸ τῆς ρίζης αὐτῶν, πιστῶς ἀπεκονίζοντα τὴν ζωὴν τοῦ ἀγωνιῶντος! Εἰς τὴν κεφαλὴν του ἐπῆλθεν ἐν εἶδος διαταραξέως, οἱ ὀφθαλμοὶ του ἔπαθον σκοτοδίνην καὶ ἡ πνοή του ἐγένετο ταχυτέρα. Ὁ ἄνεμος ἐσύριζεν ἀπαίσιως καταπνίγων καὶ αὐτὴν τὴν πνοὴν τοῦ παρὰ τὸν θάλαμόν του ὑπνώττοντος τέκνου του ὅπως μὴ φθάσῃ μέχρι τῆς ἀκοῆς τοῦ πατρὸς του. Αἱ ἀλγυδόνες κατεκυρίευσαν ὅλον του τὸν ὄργανισμὸν καὶ νέφος μελανόν, νέφος κυφοροῦν τὸν κεραυνὸν κατεκάλυψε τὸν ἐγκέφαλόν του! Τὴν στιγμὴν αὐτὴν ἡ τάλαινα σύζυγος ἔθετε τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ κλείθρου ὅπως ἀνοίξῃ τὴν θύραν, ὁ ἱατρὸς ἦνοιξε τὴν ἐξώθυραν καὶ εἰσῆρχετο ἀνήσυχος εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀσθενοῦς, ἐν ᾧ τὸ ἀφυπνισθὲν ἐκ τοῦ θορύβου τέκνον του ἐφέλλιζε τὴν λέξιν πατέρα!

Συγχρόνως κρότος βαθῆς, κρότος καταχθόνιος ἐκεραύνωσε μητέρα, ἱατρὸν καὶ τέκνον! Οὐδεὶς ἐτόλμα νὰ κάμῃ ἐν βῆμα πρὸς τὰ ἔμπροσ, οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ ὀπισθοδρομήσῃ! Ἡ καταιγὶς μόνη συνεπλήρωσε τὸ ἔργον τῆς καταστροφῆς, ἀνόξασα βιαίως καὶ τὰ δύο φύλλα τῆς θύρας ὅπως ἀποκαλύψῃ στυγερὸν θέαμα.

Ὁ ἀτυχῆς παράφρων ἔκειτο ἐκτάδην αἱματόφυρτος.

Ἄλλ' εἶναι τοσοῦτον βαθέως κεχαραγμένη ἢ εἰκὼν τοῦ χρηματιστηρίου εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ πλείστου μέρους, ὀλοκλήρου τῆς κοινωνίας μας, ἔχει τοσοῦτον σύνδεσθῃ ἢ εἰδεχθῆς αὐτοῦ μορφή μετὰ πᾶν εἶδος κακουργίας καὶ πᾶν εἶδος δυστυχίματος, εἶναι τοσοῦτον ἀδελφωμένον μετὰ τὴν καταστροφὴν καὶ τὴν ἀπορφάνισιν, ὥστε περιδεεῖς καὶ συλλογισμένοι πολλοὶ τῶν κατοίκων τῆς πρωτεύουσας ἐσχέτισαν τὸν θάνατον τοῦ δυνατωτέρου τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν μετὰ μικρὰς του τινὰς ἀποτυχίας ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ.

Ἡ ὑπόνοια ἄρα αὐτῆ, ἢ ἐμποιοῦσα ὡς ἢ φοβερωτέρα ἐπιδημία τὸν πανικὸν εἰς τὴν πρὸ δεκαετίας φίλεργον, πατριαρχικὴν, ἀγγλὴν, οἰκοκυρεμένην πρωτεύουσάν μας, δὲν εἶναι ἰκανὴ ἀπόδειξις τῆς ἐσχάτης ἐξαχρειώσεως, εἰς ἣν περιήλομεν ἐπαπειλούσης βράδιον ἢ τάχιον κοινωνικὴν ἐπανάστασιν, ἥτις θὰ παρασύρῃ εἰς τὴν ἀκατάσχετον αὐτῆς φορὰν καὶ ἀθώους καὶ ἀμαρτωλοὺς, καὶ μικροὺς καὶ μεγάλους, καὶ ἄρχοντας καὶ ἄρχομένους;

Ὅταν οἱ δυνατώτεροι χαρακτηρῆς, αἱ γενναιότεραι ψυχαί, ὑπέικουσιν εἰς τὴν καταχθονίαν πίεσιν τοῦ χρηματιστηρίου, ὅταν ἐντὸς αὐτοῦ ὡς ἐν γῆ φλεγόμενη καμίνῳ τοῦ σιδηρουργοῦ, καταναλίσκωνται διάνοιαι βαρυτιμώτεραι πέντε ἢ ἑξαμισιῶν καὶ δεκαπέντε ἢ ἑξήμισι ὀμοῦ κυβιστῶν, ὅταν πᾶσα πνευματικὴ ἐργασία καὶ πᾶσα ἐντιμὸς ἀπασχόλησις ἀπορροφᾶται ἐντὸς τῶν κολασμένων ὑπογείων τοῦ χρηματιστηρίου, τότε ὁ κίνδυνος τῶν ἄλλων τάξεων, τῶν ἀθῶων, τῶν οἰκοκυραίων, δὲν εἶναι ὁ ἐσχατος, τότε ἡ κοινωνία πᾶσα δὲν εὐρίσκεται ὀλιγώτερον ἀσφαλῆς; ἢ ὅσον ἀμέριστοι ταξειδιῶται κυκλούμενοι πανταχόθεν ὑπὸ συμμορίας ληστῶν;

Καὶ μὴ λησμονεῖτε οἱ μετὰ τοσαύτης εὐκολίας ἀνευρίσκοντες τὰ ἀληθῆ αἴτια τοῦ θανάτου τοῦ χθεσινῷ ἡμῶν θύματος, ὅτι ἡ ὑπόνοια αὐτῆ ἔχει βαθύτερας τὰς ρίζας τῆς ἐν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, ἐκάστη τῶν ὁποίων ἐκυριεύθη ὑπὸ τοῦ δαίμονος τοῦ χρηματιστηρίου, μὴ λησμονεῖτε ὅτι ἀληθεῖς

αὐτόχειρες θὰ πέσωσιν ὑπὸ τὰς στοὰς αὐτοῦ, καὶ ὑπὸ τὰς στοὰς τῆς ὁμογενικῆς λέσχης σας, ἐν ἧ εὐλαβῶς ἐναποτίθετε, ὡς ἀφιέρωμα εἰς ναόν, τὸν ἄρτον τῶν τέκνων σας καὶ τὴν τιμὴν τῶν γυναικῶν σας.

Εἶναι λυπηρὸν, εἶναι σπαραξικάρδιον δι' ἡμᾶς τοὺς λατρεύσαντας τὸν Χαλκοκονδύλην ὁμοίᾳ ταπεινῇ ὑπόνοια περὶ τῶν αἰτίων τοῦ θανάτου του, ἀλλ' εἶναι ἄρ' ἑτέροι παρήγορον καὶ κοινωνικῶς διδασκτικὸν ὅτι ὁ σιδηροῦς ἐκεῖνος ἀνὴρ, ὁ μὴ δειλιῶν πρὸ παντὸς κινδύνου, ὁ προωρισμένος νὰ πραγματοποιήσῃ πᾶν παράβολον σχέδιον, ὅπερ ἤθελε συλλάβει ἐν τῷ νῷ τὸ ἀπαστράπτον ἐκεῖνο πνεῦμα, ἠλεκτρικῆς ἐτοιμότητος, ἢ ἠρωικῆ ψυχῆ, ἢ περιφρονοῦσα πᾶν εἶδος περιπετείας, ἢ καταμετροῦσα τὰς πολυμῶρφους φάσεις τῆς τύχης μετὰ τὸ ἀληθὲς αὐτῶν μέτρον, ὁ ἀνὴρ ἐκεῖνος ὁ ἀψηφῶν ἐπίσης τὴν ζωὴν καὶ τὸν θάνατον, ἤθελε πέσει θῦμα ταπεινῶν βιωτικῶν χρειῶν, τὰς ὁποίας καὶ ἄλλοτε ψυχρῶς συνήνητησεν καὶ μετὰ πλειότερας ψυχραιμίας ὑπερεπήδησεν.

Εἶναι ὅμως εὐνόητος καὶ εὐεξήγητος ὁ ἐπικρατῶν οὗτος κρυφὸς φόβος, ὁ εἰσχωρήσας μέχρι τῶν κοκκάλων τῶν συμπολιτῶν μας, ὁ ἐξωτερικευόμενος μόνον εἰς πᾶσαν συμφορὰν, τῆς ὁποίας τὰς ἀφορμὰς ἀναζητοῦσιν εἰς τὸ χρηματιστήριον, διότι τὸ θῦμα ἔτυχε νὰ διέλθῃ τῶν ἀνωμόμων αὐτοῦ ὁδῶν, διότι ἔτυχε νὰ ἀναπνεύσῃ τὸν μεμολυσμένον αὐτοῦ ἀέρα! Εἶναι εὐεξήγητος ὁ πανικὸς τὸν ὁποῖον ἐμπνέει εἰς ὅλην τὴν κοινωνίαν μας, διότι τὰς ἀρπακτικὰς αὐτοῦ χεῖρας καὶ τοὺς σκελετώδεις αὐτοῦ πόδας ἐξήπλωσεν εἰς ὅλας τὰς κοινωνικὰς τάξεις, εἰς ὅλας τὰς ἀγνάς ἐστίας ἐν αἷς ὁ ἄρτος ἐξοικονομεῖται διὰ τῆς ἐργασίας καὶ τοῦ ἰδρώτος.

Πρέπει νὰ νοηθῇ τοῦτο καλῶς. — Ἡ κατάκτησις τοῦ ἀγνοῦ ἡμῶν ἐδάφους ὑπὸ τοῦ χρηματιστηρίου εἶναι ἀτιμώτερα καὶ καταχθονιωτέρα ὅλων τῶν κατὰ καιροὺς δουλειῶν καὶ ὑβρεῶν τὰς ὁποίας ὑπέστημεν, διότι ὑπὸ τὸ κράτος καὶ τὴν ἀγριότητα ἐκείνων διετηρήσαμεν ἀλώβητον τὸ πῦρ τοῦ πα-

30

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

30

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΟΝΕ

Ο ΣΙΔΗΡΟΥΡΓΟΣ

Μετάφρασις Δ. Κακλαμάρου.

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 595)

Πραγματικῶς, ἐσπευδε νὰ ἀπομακρυνθῇ. Αἱ δύο ὥραι τὰς ὁποίας ἐπέρασεν ἐπὶ τοῦ ἀνδρῶνος αὐτοῦ ἀκούων τὸν βαρῶνον, χωρὶς νὰ τὸν καταλαμβάνῃ, μετὰ κροτάφους συνεσφιγμένους ὡς διὰ τῶν πλευρῶν πυρολαβίδος, μετὰ τὸ πνεῦμα σφυρηλατούμενον ἀπὸ τρικυμιώδεις σκέψεις, ἦσαν δι' αὐτὸν σκληρὰ βασανιστήρια. Ἦθελε νὰ ἀπαλλαγῇ. Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῆ, τὴν ὁποίαν ἐπερίμενε τόσον ἀνυπομόνως, καὶ ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἠλπίζε τόσον χαρὰν, ὑπῆρξε μία ἐκ τῶν σκληροτέ-

ρων τοῦ βίου του στιγμῶν. Καὶ ἀπετεθαρρημένος, καταβεβλημένος, ἔτοιμος νὰ ἐγκαταλίπῃ τὰ φιλόδοξα σχέδιά του, ἀπεχαιρέτησε τοὺς κατοίκους τοῦ φρουρίου.

Ἡ Κλαίρη δὲν ἐφάνη ἀποδίδουσα εἰς τὴν ἀναχώρησίν του περισσοτέραν προσοχὴν ἐκείνης, ἣν εἶχεν ἀποδώσει εἰς τὴν ἀφιξίν του. Ἐζήτησε τὴν περιφρονητικὴν ἐκφρασίς τῆς, ἀπαντῶσα εἰς τὴν βαθεῖαν ὑπόκλισίν του δι' ἐλαφρὰς κινήσεως τῆς κεφαλῆς. Ἀκριβῶς ὅπως θὰ ἐχαιρέτα ἕνα προμηθευτὴν τῆς οἰκίας τῆς.

Ἡ ἀναχώρησις τοῦ Φιλίππου θὰ ὁμοίωζε παραπολὺ πρὸς κατατρόπωσιν, ἂν οἱ σύμμαχοι τοὺς ὁποίους εἶχεν ἤδη κατορθώσῃ ν' ἀποκτήσῃ δὲν τὸν ὑπεστήριζον ἐπιφελῶς. Ὁ βαρῶνος ἔδειξεν, ἐν αὐτῇ τῇ περιστάσει, πόσον τὸ πάθος ἔμπορεῖ νὰ ἀλλοιώσῃ τοὺς χαρακτήρας. Ὁ ἀνθρώπος οὗτος ὁ τόσον ἐπιφυλακτικὸς, συνώδευσε τὸν κύριον Δερβλάυ μετὰ τὸν κίχλιδωτὸν τοῦ κήπου, σφίγγων τὴν χεῖρά του μετὰ δύναμιν καὶ εἰλικρίνειαν παλαιῷ φίλου. Ὁ μαρκήσιος, αὐτὸς ἠκολούθει τὴν Σουσάνναν, καὶ ἔδειχνε, διὰ τῶν φιλοφρονησέων, τὰς ὁποίας ἀπέτεινε πρὸς τὸν ἀδελφὸν ὅλον τὸ ἐνδιαφέρον, τὸ ὁποῖον εἶχε διὰ τὴν ἀδελφὴν. Ὁ Μπασελίνος μετὰ τὸ ἀπαραίτητον χαρτοφυλάκιον ὑπὸ μάλης ἀπετέλει τὴν ὀπισθοφυλακίαν. Εἰς τὴν μικρὰν θύραν τοῦ κήπου, ἢ ἀμαξῶν του, ζευγμένη μετὰ ἐν στακτερὸ γεροάλογο, τὸ ὁποῖον ἐμάσσα φιλοσοφικῶς φύλλα λεπτοκαρυῶν, τὸν ἐπερίμενε. Παρεκάλεσε τὸν Φίλιππον καὶ τὴν Σουσάνναν ν' ἀναβῶσι, ἐνῶ ὁ μὲν βαρῶνος

τριωτισμού, τὴν θέρμην τῆς πίστεως, τὴν κραταιότητα τῶν κοινωνικῶν δεσμῶν, ἐνῶ ἐν τῷ φοβερῷ χωνευτηρίῳ τοῦ χρηματιστηρίου θὰ κατατακῶσιν ὅλα ἡμῶν τὰ αἰσθήματα, πᾶσαι ἡμῶν αἱ ἰδέαι, καὶ ἡ πίστις αὐτὴ, διὰ νὰ τὰ ἴδωμεν μετὰ μικρὸν μεταμορφωμένα εἰς λαχεῖα καὶ εἰς παιγνιόχαρτα.

Τότε, ἀλλὰ τότε μόνον, θὰ εὐρίσκητε ἀκόπως τὰ αἷτια τῶν καθημερινῶν θυμάτων τοῦ χρηματιστηρίου καὶ τῆς κυβείας.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ὁ Πειραιεὺς ἦτο τὸ στάδιον τῶν ἐμπορικῶν του ἐπιχειρήσεων, ὁ Πειραιεὺς εἶνε ἤδη τὸ θέατρον τῶν παθολογικῶν του ἐπιχειρήσεων, ἀφ' ὅτου ὁ νοῦς τοῦ δυστυχοῦς ἐταξιδεύσεν εἰς τὴν σελήνην. Ὁμιλοῦμεν περὶ ἐμπόρου τινὸς ἐν Πειραιεῖ, ὅστις ἔνεκα ἀτυχημάτων, ἅτινα ἔθετον ἴσως αὐτὸν εἰς δυσχερῆ θέσιν, ἀπέναντι τοῦ τραπεζίτου του κ. Σκουζέ, παρεφρόνησεν ἐσχάτως. "Ἐκτοτε περιέρχεται τὴν ἀγορὰν, εἰσέρχεται εἰς τὰ καταστήματα, ἐρωτῶν περὶ τῆς τιμῆς διαφόρων πραγμάτων· ἡ θεὰ του εἶνε εὐπρεπῆς, ἡρεμὸς, καὶ αἱ ἐρωτήσεις του φυσικαί, οὐδεμίαν νύξιν δίδουσι περὶ τῆς καταστάσεώς του. Ἀλλὰ μόλις ἀπαντήσετε εἰς αὐτὰς, ἡ ράχισ σας θὰ αἰσθανθῇ ὅλον τὸ βᾶρος τῆς παραφροσύνης του ἐν φοβερῷ ξυλοκοπήματι. Τοιοῦτοτρόπως τὴν ἔπαθεν εἰς πωλητῆς γάλων καὶ εἰς σαρδελοπώλης. Ἀλλοίμονον εἰς τὸν κ. Σκουζέν, ἐὰν, παρουσιασθεὶς καμμίαν ἡμέραν εἰς τὸ γραφεῖον του, καὶ ἐδαφιαίως ὑποκλινόμενος, τὸν ἐρωτήσῃ «Πόσο ἔχει τὸ συνάλλαγμα». Ποῖος θὰ τὸν γλυτώσῃ ἔπειτα ἀπὸ τὰ χέρια του!

Ὑπὸ τὸ κράτος ἄλλης τρέλλας, ἀλλὰ θελκτικῆς ἐκείνης, τῆς ὁποίας τὸ γλυκὺ βᾶρος αἰσθάνεται τις οὐχὶ ἐπὶ τῆς ρά-

χως, ἀλλ' ἐπὶ τῆς καρδίας, — ἡ σκηνὴ ἐπίσης ἐν Πειραιεῖ — συνητήθησαν, βλεμματεσκοπήθησαν, ἠγνοήθησαν, ἠγαπήθησαν, καὶ ἀπήχθησαν ἀμοιβαίως ἡ θυγάτηρ κτηματίου, καὶ νέος τις, τοῦ ὁποίου ἀγνοοῦμεν τὸ ὄνομα. Ὁ τόπος ἔνθα συνεφώνησαν νὰ συναντηθῶσι, διὰ νὰ φύγωσιν εἶτα, εἶνε ἡ ρωμαντικὴ Πηγὰδα τοῦ Πειραιῶς. Ὁ πατὴρ τῆς κόρης, μετὰ πολλὰς ἐρεῦνας, κατόρθωσε χθὲς νὰ μάθῃ ὅτι νυμφεύονται περὶ τὴν ὥραν ἐκείνην· ἀλλ' εἰς τί μέρος διεπράττετο ὁ ὕμναιος, αὐτὸ δὲν ἠδυνήθη νὰ τὸ ἀνακαλύψῃ. Διατί δὲν ἀπέστειλλεν εἰς ἀναζήτησίν των... τὴν εὐλογίαν του; μόνη αὐτὴ θὰ ἠδύνατο νὰ τοὺς φέρῃ ἐμπροστὰ του.

Διωρίσθησαν διοικητικοὶ ἀντιπρόσωποι κατὰ τὴν προσεχῆ ἐν Ἀθήναις βουλευτικῇ ἐκλογῇ: εἰς μὲν τὸ 1ον τμήμα ὁ Νομάρχης, εἰς τὸ 2ον Στέφανος Παρίσης, 3ον Δημ. Ταμβακόπουλος, 4ον Εὐθύμιος Μαργέλος, 5ον Γ. Βενθύλος, 6ον Δημ. Ρουσόπουλος, 7ον ὑπουργικοὶ γραμματεῖς, 7ον Στυλ. Κωνσταντινίδης, Καθηγητῆς, 8ον Ἀρ. Σακελαρόπουλος, 9ον Δ. Παρίσης, ὑπουργικοὶ γραμματεῖς.

Ἐν Πειραιεῖ εἰς τὸ 1ον ὁ Ἄντ. Ἀντωνιάδης, εἰς τὸ 2ον ὁ Γ. Κρέμος, Γυμνασιάρχαι.

Κατὰ τὰς «Νέας Ἰδέας», συνελήφθη τρίς κλέπτων ἐν Παρισίοις, ἐν τοῖς καταστήμασι τοῦ Λούβρου Ἕλλην, ἀνταποκριτὴς τινοῦ τῶν ἐνταῦθα ἐφημερίδων. Ἐπειδὴ οὕτω πως ἐνοχοποιοῦνται πάντες οἱ ἐκ Παρισίων ἀνταποκριταὶ τῶν ἐνταῦθα ἐφημερίδων, ἐκτὸς βεβαίως τοῦ τῶν προσφιλῶν Νέων Ἰδεῶν, θὰ παρεκαλοῦμεν αὐτὰς νὰ δημοσιεύσωσι καὶ τὸ ὄνομα τοῦ κλεπτομανοῦς Κυρίου, διὰ νὰ ἀρθῇ ἡ σκιά τῆς ὑποψίας, ἀπὸ τῶν λοιπῶν ἀθῶων.

Ὁ Μηδενισμὸς ἐν Μάνδρα. — Ἐν Μάνδρα, χω-

ἐξέτεινε τὰς φιλοφρονητικὰς του διαθέσεις μεχρι καὶ τοῦ νὰ κρατῇ τὸν ἵππον ἀπὸ τοῦ χαλινοῦ, προφύλαξις πολὺ ἀνοφελῆς ἄλλως τε, ὁ δὲ μαρκήσιος ἀντήλασσε τελευταῖον μειδίωμα μὲ τὴν νέαν κόρην. Ὁ Μπασελῖνος ἐμαστίγωσε τὸν ἵππον του. Ἡ ἄμαξα ἐκλονίσθη, ὁ δὲ βαρῶνος καὶ ὁ μαρκήσιος ἐφώνωζαν μὲ συγκινητικὴν ὁμοφωνίαν.

— Καλὴ ἀντάμωσι!

Ὁ Φίλιππος μὲ τρέμουσαν φωνὴν ἀπήντησε δι' ἑνός: Ποτέ! τὸ ὁποῖον εὐτυχῶς ἐχάθη ἐν τῷ μέσῳ τοῦ θορύβου τῶν τροχῶν τῆς ἀμάξης. Ὁ συμβολαιογράφος ἐστράφη ἀποτόμως πρὸς τὸν Φίλιππον.

— Ποτέ; ἐπανελάθε, ποτέ! Μήπως ἐχάσατε τὸ μυαλὸ σας φίλε μου; Καὶ γιατί νὰ μὴ ξινάρθετε εἰς τὸ Μπωλιέ;

Ὁ Φίλιππος ἐρωτώμενος, ἔπαυσε τοῦ νὰ κρατῇ τὸν ἑαυτὸν του, καὶ, ἀνοίγων τὴν καρδιά του, ἀφῆκε νὰ ἐκχυθῇ ἐλευθέρως τὸ πικρὸν κύμα τῆς ἀπογοητεύσεώς του. Διατί νὰ ἐπιμένῃ εἰς ἐπιχειρήσιν, ἡ ὁποία μοιραίως ἦτο προωρισμένη, τὸ πᾶν τὸ ἐφανέρωρε, ν' ἀποτύχῃ οἰκτρῶς. Προστοίμαζεν εἰς τὸν ἑαυτὸν του ταπεινώσεις, ἃς δὲν ἤξιζε καὶ λύπας καυστικὰς εἰς τὴν καρδίαν του. Καλλίτερον λοιπὸν ἦτο νὰ παραιτηθῇ πάσης ἐλπίδος ἀμέσως καὶ νὰ κόψῃ τὸ κακὸν εἰς τὴν ρίζαν του, πρὶν κατορθώσῃ νὰ ἐκταθῇ.

— Ἐ! ἀγαπητέ μου, διέκοψεν ὁ Μπασελῖνος εἰρωνικῶς, τί ἐλπίζατε λοιπὸν; Ἡ δύναμις τῆς λύπης σας μὲ κάνει νὰ υποθέσω ὅτι εἶχατε πολὺ μεγάλας ἀξιώσεις. Μήπως ἐσκέ-

πτεσθε ὅτι ἡ δεσποινὴ Μπωλιέ θὰ σᾶς ἔκανε κόρτε μόλις σᾶς εἶδε, ὡς ἀνὰ καμμιά γριζέττα; Εἰς τὸν κόσμον, ἅπου πρὸ ὀλίγου εἰσῆλθατε, ἀγαπητέ μου, τὰ αἰσθήματα ἐκδηλοῦνται συνήθως μὲ νεφύδρια ἐξαιρετικῆς ἀβρότητας. Δὲν ὑπάρχουν ἐν αὐτῷ, οὔτε ἐνθουσιασμοὶ πολὺ ὀρμητικοί, οὔτε ἀντιπάθειαι καθαρὰ ἐκπεφρασμένα. Ὅλα γίνονται μὲ ἀξιοπρέπειαν καὶ ἐπιφυλακτικότητα. Αἱ ἄνδρες ἐφανατίσθησαν ὑπὲρ ὑμῶν, ὁ μαρκήσιος εἶναι φίλος σας καὶ ὁ βαρῶνος θὰ γείνη παρασκευαστὴς τοῦ χημεῖου σας. Ἡ μαρκησία ἐπὶ τέλους παρασθεῖσα ἀπὸ τὸν γενικὸν ἐνθουσιασμόν, σᾶς προσκαλεῖ νὰ μείνετε ἰστὸν τραπέζι ἀπὸ τὴν πρώτην ἡμέραν, ὡς νὰ εἰσθε εἰκοσι ἐτῶν φίλος, καὶ παραπονεῖσθε; Ἀλλ' εἰσθε ἀδικὸς ἐναντίον ὅλου τοῦ κόσμου! Γιὰ νὰ ἴδωμε τὴν ἀλήθειαν ἢ δεσποινὴς Κλαίρη σᾶς ἐδειξεν ὀλίγην ψυχρότητα. Σπουδαῖο πρᾶγμα! Τί ἔπρεπε μόλις σᾶς εἶδε νὰ τρέξῃ νὰ σᾶς φιλήσῃ; Ἄ! σεῖς θέλετε νὰ φθάσετε παραπολὺ γρήγορα ἰστὸν σκοπὸν σας! Χθὲς δὲν ὠνειρεύεσθε ὡς γλυκύτερον πρᾶγμα, εἰμὴ τὴν εὐτυχίαν νὰ τὴν ἴδῃτε, νὰ τὴν πλησιάσετε ὀλίγας στιγμὰς. Ἐμείνατε δύο ὥρας πλησίον της καὶ ἐν τούτοις ἀναστεναζέετε καὶ καταρᾶσθε γῆν καὶ οὐρανόν! Καὶ δὲν θέλετε νὰ ἔξαναπατήσετε τὸ πόδι σας ἰστὸν σπῆτι. Εἰσθε τρελλός! Ἐν πρώτοις δὲν ἔχετε νὰ μὴ ἔξαναπαῖτε ἰστὸν Μπωλιέ, ἐκτὸς ἀν θέλετε νὰ περάσετε ὡς πολὺ κακοανατετραμμένος ἄνθρωπος. Καὶ ἔπειτα, μήπως ἔχετε νὰ ἀναγκάσετε τὸν ἑαυτὸν σας νὰ μὴ πάῃ, διὰ νὰ προσφέρῃ τὴν λατρείαν του εἰς τὴν